

Спогади про ВІСНИК

В житті кожної людини бувають доленосні зустрічі чи події. В березні 1998-го року я познайомилася з Галиною Маслюк, Ліцою Патеракі і «Вісником», невдовзі почала там працювати як філолог. Ці двоє людей допомогли мені не впасти на новій незнайомій дорозі, доклали максимум зусиль, щоб втримати мене на плаву і дали можливість подивитися вгору, побачити грецьке сонце, яке не тільки пече, а й зігріває. Без перебільшення, для мене це був ковток свіжої води серед грецької духовної пустелі, це було світло в тунелі, це був поштовх до пізнання, до самовдосконалення, до професійного росту, це крок до формування нової європейської свідомості. Для багатьох українців газета відіграла певну роль у їхньому житті і, впевнена, завжди позитивну.

Протягом всього часу виходу «Вісника» були і досягнення, і приємні сюрпризи, і радості, і роз-

чарування. Опускалися руки за несприятливих обставин, але з думкою про Україну та рідну мову заново всі бралися до роботи. Сама присутність україномовного видання на грецькій землі пробудила в багатьох земляків патріотизм, відчуття належності до української нації, гордість. Впродовж років було боляче приймати рішення про зменшення кількості виходів «Вісника», і тому кожен наступний був дорожчим та ціннішим. Пригадую, як ми з Галиною довго підбирали матеріали, які, на нашу думку, мали максимально висвітлити ту чи іншу подію і як важко було це робити, коли хотілося дати все і якнайбільше, а водночас були суттєві обмеження. Були моменти, коли Галина по декілька разів відправляла мені назад матеріал для доопрацювання, а я, дратуючись, казала, що там все добре. Але завжди остаточний варіант був ідеальний, за який не соромно і сьогодні. Для мене це була сильна життєва школа, де я навчилася цінувати людські стосунки. Це зробило мене сильною особистістю, і цим я, насамперед, завдячую Галині.

Мені приємно, що, незважаючи на час і обставини, я долучилася до випуску ювілейного номеру, і, надіюся, не востаннє. Завершуючи невеличкий екскурс в минуле, хотіла би побажати «Віснику» подальшого плавання у грецькому інформаційному морі та частіших зупинок у вигляді свіжих номерів газети.

Наконечна Оксана

Вікторія Юріна, Галина Маслюк, Оксана Наконечна (зліва направо). Фестиваль ЮНЕСКО. 2009 р.

